

Sygn. akt IX U 1502/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Iwona Nowak
Protokolant:	Wioleta Potrząsaj

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2020 r. w Rybniku

sprawy z odwołania **A. K. (K.)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

przy udziale ./.

o emeryturę

na skutek odwołania **A. K. (K.)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 4 grudnia 2019 r. Znak (...)

1. oddala odwołanie,

2. zasądza od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1502/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 4 grudnia 2019r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. działając w oparciu o art.114 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił A. K. (K.) prawa do wcześniejszej emerytury, ponieważ do wniosku o emeryturę nie zostały przedłożone jakiegokolwiek dokumenty mające wpływ na zmianę decyzji z 4 sierpnia 2016r.

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji i domagał się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wniósł także o zasądzenie od ubezpieczonego kosztów zastępstwa procesowego.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony A. K. urodził się (...)

Wyrokiem z 25 marca 2015r. w sprawie o sygn. akt IX U 2145/14 tut. Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji organu rentowego z 27 listopada 2014r., uznając, że ubezpieczony nie spełnia warunków do przyznania prawa do emerytury z obniżonego wieku na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach w związku z §8a Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r., gdyż na dzień 01.01.1999r. nie legitymuje się 25 letnim okresem składkowym i nieskładkowym. Sąd wskazał, że nawet zaliczenie okresu nauki zawodu z zasadniczej szkole zawodowej nie da ubezpieczonemu wymaganego 25-letniego okresu stażowego.

Apelację wniesioną przez ubezpieczonego Sąd Apelacyjnym w Katowicach wyrokiem z 24 lutego 2016r. , sygn. akt III AUa 897/15, oddalił. W uzasadnieniu wyroku Sąd ten wskazał, że okres nauki w Techniku Górniczym nie podlega zaliczeniu do stażu pracy, gdyż ubezpieczony nie miał w tym okresie zawartej umowy o naukę zawodu , jak również nie był już osobą młodocianą, gdyż miał już ukończone 18 lat. Sąd Apelacyjny podzielił stanowisko tut. Sądu, iż zaliczenie okresu nauki zawodu w zasadniczej szkole zawodowej nie spowoduje, że ubezpieczony spełni warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego na 1.01.1999r.

Decyzją z 4 sierpnia 2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do wcześniejszej emerytury na podstawie art. 184 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. wskazując, iż na dzień 01.01.1999r. ubezpieczony nie udowodnił wymaganego przepisami co najmniej 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego.

Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu na dzień 01.01.1999r. staż w pracy w łącznym wymiarze 21 lat, 2 miesiące i 28 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 15 lat i 28 dni pracy w szczególnych warunkach. Ustalając ogólny staż pracy ubezpieczonego organ rentowy nie uwzględnił okresu od 01.09.1971r. do 01.06.1974r. nauki w przyzakładowej zawodowej szkole górniczej, gdyż okres nauki w szkole nie jest wymieniony w art. 6 ustawy emerytalnej wśród okresów składkowych.

Decyzją z 17 listopada 2016r. organ rentowy w oparciu o art.114 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił A. K. (K.) prawa do wcześniejszej emerytury, ponieważ do wniosku o emeryturę nie zostały przedłożone jakiegokolwiek nowe dowody, jak również nie zostały ujawnione nowe okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji, które miałyby wpływ na zmianę decyzji z 4 sierpnia 2016r.

Prawomocnym wyrokiem z 16 marca 2017r. o sygn. akt IX U 34/17 tut. Sąd odrzucił odwołanie od decyzji organu rentowego z 4 sierpnia 2016r. jako wniesione po terminie oraz oddalił odwołanie od decyzji z 17 listopada 2016r.

W dniu (...) ubezpieczony złożył kolejny wniosek o emeryturę nie przedkładając żadnych nowych dowodów, które miałyby wpływ na przyznanie prawa do emerytury.

Decyzją z 29 maja 2017r. organ rentowy działając w oparciu o art.114 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu prawa do wcześniejszej emerytury, ponieważ do wniosku o emeryturę nie zostały przedłożone jakiegokolwiek dokumenty mające wpływ na zmianę decyzji z 4 sierpnia 2016r. oraz 17 listopada 2016r.

Rozpoznając odwołanie od decyzji z 29.05.2017r. tut. Sąd prawomocnym wyrokiem z 28 listopada 2017 r., sygn. akt IX U 1061/17 oddalił odwołanie uznając, że ubezpieczony składając ponowny wniosek o przyznanie prawa do emerytury 10 maja 2017r. nie przedłożył żadnych nowych dowodów, w związku z czym organ rentowy zasadnie

odmówił ubezpieczonemu prawa do świadczenia w oparciu o art. 114 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zaskarżoną decyzją z 29 maja 2017r.

Na skutek kolejnych wniosków ubezpieczonego (z 24.04.2018r. i z 26.04.2018r.) organ rentowy decyzją z 10.05.2018r. ponownie odmówił ubezpieczonemu prawa do wcześniejszej emerytury, ponieważ do wniosku o emeryturę nie zostały przedłożone jakiegokolwiek dokumenty mające wpływ na zmianę dotychczasowych decyzji.

Prawomocnym wyrokiem z 02.08.2018r., sygn. akt IX U 862/18 tut. Sąd oddalił odwołanie jako bezzasadne.

Pismem z 27.11.2019r. tut. Sąd przekazał organowi rentowemu kolejny wniosek ubezpieczonego o prawo do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach...

W rozpoznaniu wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z 04.12.2019r. omówioną na wstępie, od której ubezpieczony wniósł odwołanie do tut. Sądu.

Ubezpieczony w toku niniejszego postępowania sądowego nie przedłożył żadnych nowych dowodów, ani nie wskazał żadnych nowych okoliczności, które uzasadniałyby przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury (oświadczenie ubezpieczonego złożone na rozprawie 04.02.2020r.)

Powyższe ustalił Sąd w oparciu o dokumentację znajdującą się w aktach organu rentowego oraz na podstawie akt tut. Sądu o sygn. IX U 1061/17, IX U 862/18, IX U 34/17.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2018r., poz. 1270 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po 31.12.1948 przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32,33,39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. na dzień 31.12.1998r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (tj. 25 lat dla mężczyzn).

Ust. 2 „Emerytura, o której mowa w ust.1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

Jak wynika z §4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w warunkach szczególnych, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony nie spełnia warunków uzyskania prawa do emerytury na podstawie powołanych przepisów. Brak prawa do takiej emerytury zostało już bowiem przesądzone prawomocnymi wyrokami tut. Sądu powołanymi powyżej, gdyż na dzień 01.01.1999r., ubezpieczony nie posiada 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Nie ulega wątpliwości, że ubezpieczony składając ponowny wniosek o przyznanie prawa do emerytury, który był podstawą wydania zaskarżonej decyzji bezspornie nie przedłożył żadnych nowych dowodów, w związku z czym organ

rentowy zasadnie odmówił ubezpieczonemu prawa do świadczenia w oparciu o art. 114 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zaskarżoną decyzją z 4 grudnia 2019r

Jak wynika z treści art. 114 ust 1 pkt 1 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w sprawie zakończonej prawomocną decyzją organ rentowy, na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, uchyla lub zmienia decyzję i ponownie ustala prawo do świadczeń lub ich wysokość, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość.

Ubezpieczony także w toku postępowania przed Sądem żadnych nowych dowodów nie przedłożył, oświadczając na rozprawie, że takich dowodów nie posiada, w związku z czym Sąd, na podstawie art.477¹⁴ §1 kpc oddalił odwołanie jako bezzasadne.

W pkt 2 wyroku Sąd z mocy art.98 §1 i §3 kpc w zw. z §9 ust.2 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015, poz. 1804) zasądził od ubezpieczonego, jako strony przegrywającej, kwotę 180,00zł na rzecz organu rentowego tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia Iwona Nowak